

Καταγωγή - γλώσσα - Ιστορία - Βιβλίο του Ορέστη Δ. Κουρέλη

**Του
Τσιαμήτρου
Γιάννη, εκπαιδευτικού,
χοροδιδασκάλου**

Η Δρ. Φιλολογίας, Αικατερίνη Πολυμέρου-Καμηλάκη, μας λέει ο συγγραφέας, υποστηρί-

ζει ότι από επιστημονική πλευρά σε οποιαδήποτε περίοδο της νεοελληνικής Ιστορίας δεν έχει εκδηλωθεί σοβαρή επιθυμία των βλάχικων πληθυσμών να διδαχθούν τα βλάχικα στα σχολεία τους, ενώ στα μεγαλύτερα κέντρα τους λειτούργησαν με επιτυχία ελληνικά σχολεία. Είναι, λέει, τουλάχιστον ανιστόρητο να προτείνεται η διδασκαλία μιας γλώσσας, χωρίς γραπτή παράδοση, με φτωχό λεξιλόγιο και περιορισμένη χρήση.

Ο συγγραφέας, τέλος, στο θέμα αυτό, διαφωνεί με την επιθυμία μερικών για την ίδρυση και λειτουργία βλάχικων σχολείων, διότι αυτό θα σήμαινε αυτόχρονα παραδοχή και αποδοχή ύπαρξης ξεχωριστής βλάχικης εθνότητας και συνείδησης. Μια τέτοια ενέργεια, λέει, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το περί πατρίδος αίσημα του συνόλου των βλαχοφώνων Ελλήνων και δίνει τροφή σ'εκείνους τους ξενόφερτους προπαγανδιστές, αλλά και στους -λίγους έστων-τόπιους αρνητές της Ελληνικής τους ρίζας.

Η ελληνική παρουσία στην Δακία, όπως είπαμε, προϋπήρχε της ρωμαϊκής κατάκτησης και στην διαμόρφωση της ρουμανικής γλώσσας συνέβαλαν φυσιολογικά τα ελληνικά και τα βλάχικα από την Μακεδονική Επαρχία. Ο συγγραφέας λέει επίσης, ότι ο ιστορικός Α. Κολτσιδας (στο βιβλίο του, 'οι Κουτσόβλαχοι') θέλει να μας πει ότι, ο ελληνικός πληθυσμός των ορεινών περιοχών της Πίνδου ή αλλού, μπορεί να πήρε πάρα πολλά στοιχεία από την λατινική γλώσσα στην επαφή του με τον ρωμαϊκό λαό, σε σημείο που αυτή να καπισχύσει της ελληνικής, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι έχασε την φυλετική και εθνική του ταυτότητα και έγινε Ρωμαίος και πολύ περισσότερο Ρουμάνος.

Στα τελευταία κεφάλαια ο συγγραφέας ασχολείται με το Κουτσοβλαχικό Ζήτημα και τις προσπάθειες αυτονομίας των Βλάχων. Τα αίτια της γένεσής του είναι καθαρά πολιτικά, όπου οι Ρουμάνοι και οι Βούλγαροι, ο καθένας από την πλευρά του ήθελε να δημιουργήσει την Μεγάλη χώρα του (επέκταση συνόρων). Δίνονται στοιχεία για το πώς δημιουργήθηκε (Ραντουλέσκου-Μπλιντινιάνου), πως ιδρύθηκε

το Μακεδονορουμανικό Κομιτάτο και ποια ήταν η δράση του Απόστολου Μαργαρίτη στην προπαγάνδα, θέματα τα οποία λίγο πολύ είναι γνωστά. Η ουσία είναι πως, παρά το γεγονός ότι λειτούργησαν Ρουμανικά σχολεία στην Μακεδονία και Ήπειρο (τουρκοκρατούμενες περιοχές), ο Σουλτάνος Αβδούλ Χαμίτ αναγνώρισε τους Βλάχους ως ξεχωριστή εθνότητα (μιλέτ) με νόμο (ιραδέ), εξαγοράστηκαν συνειδήσεις, διεπράχθησαν κακουργήματα σε βάρος Ελλήνων στην Ρουμανία και συνεχίστηκε η λειτουργία των Ρουμανικών σχολείων και μετά την απελευθέρωση της Μακεδονίας με την Συνθήκη του Βουκουρεστίου (1913), κλπ., εν τούτοις η πλειοψηφία των Βλάχων δεν υπέκυψε και δεν άλλαξαν τα ελληνικά φρονήματά τους.

Ο συγγραφέας μας λέει στην πραγματικότητα όλες αυτές οι ενέργειες είχαν πολιτικά συμφέροντα, όπου οι Ρουμάνοι ήθελαν να αποκτήσουν δικαιώματα επί των ελληνοβλαχικών πληθυσμών για να τα χρησιμοποιήσουν διπλωματικά για την καλύτερη διαρρύθμιση των συνόρων τους με την Βουλγαρία (Δοβρουτσά). Αυτό φάνηκε αργότερα (1924-30), όταν με την άδεια της Ελληνικής Κυβέρνησης οι Ρουμάνοι κάλεσαν τους ρουμανίζοντες της Ελλάδας (αλλά και των άλλων Βαλκανικών χωρών) να εποικίσουν την Νότιο Δοβρουτσά για να 'σπάσουν' το Βουλγαρικό στοιχείο, που υπερτερούσε. Βέβαια το άσχημο ήταν ότι η Ν. Δοβρουτσά επανήλθε στην Βουλγαρία, οι Βλάχοι, οι οποίοι είχαν ήδη δεινοπαθήσει, κατέληξαν ως πρόσφυγες στην Κωσταντζα και άλλα μέρη της Β. Δοβρουτσάς, ενώ πολλοί από αυτούς μετάνιωσαν που είχαν φύγει από την Ελλάδα. Αρκετοί δε από αυτούς μετά τον Β. Παγκόσμιο πόλεμο εγκατέλειψαν την Ρουμανία προς την Δ. Ευρώπη, μέρος των οποίων αποτελεί τους 'Σκληροπυρηνικούς', που ανακινούν τώρα την ιδέα της βλάχικης φυλετικής ιδιαιτερότητας.

Από το κεφάλαιο 'Ξένοι συγγραφείς για το Κουτσοβλαχικό Ζήτημα' απομονώσαμε το εξής απόσπασμα: «Η σύγχρονη δηλαδή επιστήμη, σε αντίθεση με τα όσα πίστευαν οι Βυζαντινοί χρονογράφοι, βλέπει την όλη υπόθεση κατά τρόπο εντελώς αντίθετο, αφού θεωρεί την προέλευση των σημερινών Ρουμάνων ως καταγομένων από την ΝΔ Βαλκανική, την Κεντρική και Νότια Αλβανία και ΒΔ Ελλάδα. Οι πληθυσμοί δηλαδή των περιοχών αυτών μετανάστευσαν κατά τους 10-11 αιώνες προς την Ρουμανία με την εισβολή των Σλάβων στα Βαλκάνια τους 7-8 αιώνες, τότε που άρχισαν να συγκροτούνται εθνογενετικά οι Βαλκανικοί λαοί (Αλβανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι).